

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O	statement-מימרא ? קושיא- ^ שאלה- question! answer! proof-ראיה
מקרא-key:	

בבא מציעא-הבית והעליה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
כשהוא דר, לבדו הוא דר כדמעיקרא, או דלמא שניהם דרין? דאמר ליה: אדעתא לאפקינן - לא אגרי לך.	בעי רבי אבא בר ממל:												◇	קיו.
אם תמצא לומר שניהם דרין בו, כשהוא משתמש - דרך פתחים משתמש או דרך גגין משתמש? מי אמר: כדמעיקרא, מה מעיקרא - דרך גגין, השתא נמי - דרך גגין. או דלמא מצי אמר ליה: עלייה - קבילי עלאי, עלייה וירידה - לא קבילי עלאי.													^	קיו.
אם תמצא לומר, מצי אמר ליה: עלייה וירידה לא קבילי עלאי, שתי עליות זו על גב זו מהו? איפחית עליונה - נחית ודר בתחתונה, איפחית תחתונה מהו למיסלק לגמרי בעליונה? מי אמרין, דאמר ליה: שם עלייה קבילית עלך, או דלמא: חד עלייה - קביל עליה, שתי עליות - לא קביל עליה?													^	קיו.
תיקו.													■	קיו.
התחתון נותן את התקרה כל.	רבי יוסי:												■	קיו.
מאי תקרה?													^	קיו.
קנים וסנאין	רבי יוסי בר חנינא:												!	קיו.
לוחים.	סטיני אמר רבי שמעון בן לקיש:												!	קיו.
ולא פליגי, מר כי אתריה ומר כי אתריה.													■	קיו.
הנהו בי תרי דהוו דיירי, חד עילאי וחד תתאי. איפחית מעזיבה. כי משי מיא עילאי - אזלי ומזקי לתתאי.													○	קיו.
העליון מתקן	רבי חייה בר אבא:												◆	קיו.
התחתון מתקן.	רבי אלעי משום רבי חייה ברבי יוסי:												◆	קיו.
וסימן (בראשית ל"ט) ויוסף הורד מצרימה.														קיו.
לימא רבי חייה בר אבא ורבי אלעי בפלוגתא דרבי יוסי ורבנן קמיפלגי:													■	קיו.
למאן דאמר העליון מתקן - קסבר: על המזיק להרחיק את עצמו מן הניזק	[רבנן]												■	קיו.
ומאן דאמר תחתון מתקן - קסבר: על הניזק להרחיק את עצמו מן המזיק.	[רבי יוסי]												■	קיו.
ותיסברא רבי יוסי ורבנן לענין נזקין פליגי? והא איכא שמעינן להו													⋈	קיו.
מרחיקין את האילן מן הבור עשרים וחמש אמה ובהרוב ובשקמה - חמשים אמה, בין מלמעלה בין מן הצד. אם הבור קדם - קוצץ ונותן דמים, אם האילן קדם - לא יקוצץ. ספק זה קדם ספק זה קדם - לא יקוצץ.	דתנן: [רבנן]												◆	קיו.
אף על פי שהבור קודמת לאילן - לא יקוצץ, שזה חופר בתוך שלו, וזה נוטע בתוך שלו.	רבי יוסי:												◆	קיו.
אלמא, רבי יוסי סבר: על הניזק להרחיק את עצמו, ורבנן סברי: על המזיק להרחיק את עצמו.													⋈	קיו.
אלא, אי איכא למימר פליגי - בפלוגתא דרבי יוסי ורבנן דהתם קמיפלגי.													■	קיו.
ורבי יוסי ורבנן דהכא במאי פליגי													^	קיו.
בחזוק תקרה קמיפלגי.													!	קיו.
מעזיבה אחזוקי תקרה הוא, ואחזוקי תקרה על התחתון בעי לאחזוקי.	רבנן סברי:												◆	קיו.
מעזיבה אשוויי גומות הוא, ואשוויי גומות על העליון לאשוויי.	ורבי יוסי סבר:												◆	קיו.
איני?													⋈	קיו.
כי הוינא בי רב כהנא הוה אמרין: מודה רבי יוסי בגירי דיליה	והאמר רב אשי:												⋈	קיו.
דפסקי מיא והדר נפלי.													!	קיו.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

בבא מציעא-הבית והעלייה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הבית והעלייה של שנים שנפלו, אמר בעל העלייה לבעל הבית לבנות והוא אינו רוצה לבנות - הרי בעל העלייה בונה את הבית ודר בתוכה, עד שיתן לו את יציאותיו.	[ת"ק]										◆	■
אף זה דר בתוך של חבירו, צריך להעלות לו שכר. אלא, בעל העלייה בונה את הבית ואת העלייה, מקרה את העליונה ויושב בבית עד שיתן לו את יציאותיו.	רבי יהודה:										◆	■
בשלושה מקומות שנה לנו רבי יהודה אסור לאדם שיהנה מממון חבירו	רבי יוחנן:										◆	■
חדא - הא דתנן.											◆	■
איך מה היא										^		
הנותן צמר לצבעו או אדום וצבעו שחור, שחור וצבעו אדום, רבי מאיר אומר: נותן לו דמי צמרו	דתנן: [רבי מאיר]										◆	■
אם השבח יותר על ההוצאה - נותן לו היציאה ואם ההוצאה יתירה על השבח - נותן לו את השבח.	רבי יהודה:										◆	■
ואיך מאי היא											^	
מי שפרע מקצת חובו והשליש את שטרו, ואמר לו: אם אין אני נותן לך מכאן ועד זמן פלוני - תן לו שטרו. הגיע זמן ולא נתן, רבי יוסי אומר: יתן	דתנן: [רבי יוסי]										◆	■
לא יתן.	רבי יהודה:										◆	■
אמאי? .											ז	
דלמא עד כאן לא קאמר רבי יהודה הכא - אלא משום דאיכא שחרוריתא											ז	
אי נמי לצבועו או אדום וצבעו שחור - משום דקא משנה											ז	
כל המשנה ידו על התחתונה.	והתנן:										■	ז
ומי שפרע מקצת חובו נמי, הוי אסמכתא, ושמעין ליה לרבי יהודה דאמר לא קני.											ז	
תחתון הבא לשנות בגויל - שומעין לו, בגזית - אין שומעין לו, בכפיסין - שומעין לו, בלבנים - אין שומעין לו. לסכך בארזים - שומעין לו, בשקמים - אין שומעין לו. למעט בחלונות - שומעין לו, להרבות בחלונות - אין שומעין לו, להגביה - אין שומעין לו, למעט - שומעין לו.	רב אחא בר אדא משמיה דעולא:										■	◆
עליון שבא לשנות בגזית - שומעין לו, בגויל - אין שומעין לו, בכפיסין - אין שומעין לו, בלבנים - שומעין לו, בארזים - אין שומעין לו, בשקמה - שומעין לו. לרבות בחלונות - שומעין לו, למעט בחלונות - אין שומעין לו, להגביה - אין שומעין לו, למעט - שומעין לו.	[רב אחא בר אדא משמיה דעולא]										■	◆
אין לו לזה ולא לזה, מאי?											^	
תחתון נוטל שני חלקים, והעליון שליש.	תניא, רבי נתן:										◆	!
תחתון נוטל שלשה חלקים, והעליון נוטל רביע.	אחרים:										◆	!
נקוט דרבי נתן בידך, דדיינא הוא ונחית לעומקא דדינא.	רבה:										■	
כמה מפסיד עלייה בבית - תילתא, הלכך אית ליה תילתא.	קא סבר: [רבי נתן]										■	
וכן בית הבד שהוא בנוי בסלע, וגינה אחת על גביו ונפחת - הרי בעל הגינה יורד וזורע למטה, עד שיעשה לבית בדו כיפין.											■	
הכותל והאילן שנפלו לרשות הרבים והזיקו - פטור מלשלם.											■	
נתנו לו זמן לקוץ את האילן ולסתור את הכותל ונפלו, בתוך הזמן - פטור, לאחר הזמן - חייב.											■	
מי שהיה כותל סמוך לגינת חבירו ונפל, ואמר לו: פנה אבניך, ואמר לו: הגיעוך - אין שומעין לו.											■	